

da imaju namjeru sklopiti brak u naravno — pravnom značenju, jer taj odgovara čovječjoj prirodi.

Dr. Ruspini

Pereira, Bernard, o. G. M. La doctrine du mariage selon saint Augustin, 8° — 247, Paris 1930.

Pisac je sebi uzeo za zadaću da nam prikaže nauku sv. Augustina u braku.

Ovo vrsno djelo je podijeljeno u 8 poglavlja. U prvom poglavlju pokazuje pisac kako je propagacija ljudskoga roda osnov bračnom životu; u drugom poglavlju raspreda pisac o osnutku, prirodi i moralitetu braka; u trećem o svrsi braka kao i dobrima, koje brak sobom donosi; u četvrtom o bračnom životu; u petom o jedinstvu, u šestom o stabilnosti braka; u sedmom o načinu, kako se brak sklapa, o valjanosti o zaprekama braka. Konačno u osmom poglavlju o braku kao sakramentu.

Djelo je pisano znanstvenom metodom i lijepim laganim stilom — a izdao ga je glasoviti Katolički Institut u Parizu i spada među njegove publikacije koje nose naslov »Etudes de Théologie Historique«

»**Orientalia Christiana**« Ovu poznatu znanstvenu reviju za studij orientalne bogoslovije i svih pomoćnih disciplina, koje stoje u vezi sa tim studijem, počeo je izdavati Papinski Orietalni institut godine 1923. Tu surađuju ponajbolji bogoslovni učenjaci: M. d' Herbigny, ruski knez Volkonski, crkveni historičar Hofmann, Vaccari, Kologrivov, Jerphanion, Gordillo, Baumgarten, Hausherr, Schweigi, Teofil Spačil i drugi učenjaci iz reda Isusovaca. Do sada je izdano 88 svezaka u 31 volumenu. Posljednji 88. svezak na 390 stranica donosi veliku studiju profesora na orijentalnom institutu Teofila Spačila pod naslovom: »Doctrina theologiae orientis separati de revelatione, fide, dogmate, pars prima: doctrina theologiae orientis separati exponitur — Nauka istočne odijeljene crkve o objavi, vjeri i dogmatu, dio prvi: prikaz teološke nauke odijeljenoga istoka«. Pisac je studiju podijelio na šest dijelova. U prvom dijelu razlaže najnovija mišljenja odijeljenih bogoslova o naravi i izvoru religije uopće, u drugom nauka bogoslova istočne bogoslovije o objavi, u trećem o vrelima objave: Svetom Pismu i tradiciji, u četvrtom o svaćanju i naravi »fidei divinae« u istočnih odijeljenih bogoslova, u petom o značenju i progresu dogme kod istočnih bogoslova. U šestom se dijelu poređuje nauka istočnih bogoslova o religiji, objavi, vjeri, dogmi sa katoličkom naukom. Teofil se Spačil osobito obazire na rusku teologiju, pa je ova njegova rasprava kapitalne važnosti.

Svezak 89 sadrži nastavak historijskog prinosa profesora Hofmanna o carigradskim patrijarsima s osobitim obzirom na uniju, raspravu Vancouver-a o Gjur! Coressios-u kao prilog o nauci milosti i predestinaciji, disertaciju Hermana o obrednim odnosima prema kanonskom pravu, raspravu Ivanke o filozofiji Solovjeva i raspravu Rocca o legendi Sv. Tome apostola. Iza toga donosi prikaz najnovijih djela o slavenskoj historiji, novih izdanja o crkvenom pravu i razne recenzije.